

**Όμιλία του Διευθυντού της Ίερατικής Σχολῆς «Ἀπόστολος
Βαρνάβας» στὴν τελετὴ ἀποφοίτησης τῶν Ἱεροσπουδαστῶν
τὴν 26ην Ἰουνίου 2013.**

Εἶναι μὲ μεγάλη χαρὰ πού ἐνῶ διανύουμε τὴν ἐβδομάδα πού, ἀνοιξε μὲ τὴν μεγάλη γιορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ θὰ κλείσει μὲ τὴν μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀποχαιρετοῦμε ἀπόψε τοὺς τελειοφοίτους σπουδαστὲς τῆς Ίερατικῆς Σχολῆς καὶ τοὺς προπέμπουμε σὲ ἔργο μεγάλο τῆς λειτουργικῆς, κατηχητικῆς καὶ ποιμαντικῆς διακονίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ παρουσία σας στὴν ἀποψινὴ αὐτὴ ἀπλὴ καὶ σεμνὴ τελετὴ τῆς ἀποφοίτησής τους, μᾶς γεμίζει μὲ χαρὰ καὶ ἀποτελεῖ εὐλογία γιὰ ὅλους μας.

Οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι. Μονοπωλοῦν στὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης θέματα πού συγκλονίζουν τὸν τόπο. Καταστάσεις ἀπρόσμενες, ἀνατροπὲς ἀπερίγραπτες, καθημερινὰ ἀναβαθμίζουν τὴν ἀβεβαιότητα καὶ αὐξάνουν τὴν ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου μας. Αὐτὸ βιώνουμε ἐξ ἄλλου βλέποντας ἐνορίτες μας νὰ ἀναζητοῦν «*βακτηρία τυφλῶν*». Ἐπανειλημμένα ἔχει λεχθεῖ πῶς τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἐκφράσει τὴν ἀγάπη της, νὰ βοηθήσει τὸν ἄνθρωπο. Ὅρα τῆς Ἐκκλησίας ἦταν πάντα ἀπὸ τότε πού μὲ τὸ γεγονὸς τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ κόσμος ἐκλήθη νὰ γίνῃ Ἐκκλησία, ἀπὸ τότε πού οἱ Ἀπόστολοι βγήκαν σὲ ἀναζήτηση τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ τοὺς διδάξουν καὶ νὰ τοὺς καλέσουν νὰ ὑπάρχουν ὡς «*Σῶμα Χριστοῦ*» καὶ νὰ ζοῦν ὡς κοινωνία τῆς ἀγάπης». Αὐτὴ ἡ κλήση δὲ σταμάτησε ποτὲ νὰ ἀπευθύνεται ἀπὸ τότε. Τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκουστῇ στοργικὴ ἢ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας ὡς λόγος

παρακλήσεως, και ως μήνυμα σωτηρίας.

Ἡ νέα πραγματικότητα τῆς ζωῆς ὅπως τὴν δημιούργησε ἡ οικονομικὴ κρίση, παρὰ τὸν ἀρνητικὸ τῆς χαρακτήρα, εἶναι μιὰ θετικὴ προκλήση καὶ κλήση ταυτόχρονα πρὸς τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο νὰ συνέλθει, νὰ ἀξιολογήσει διαφορετικὰ τὴ ζωὴ, νὰ συντονίσει τὶς ἐπιδιώξεις του μὲ τὸ φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ στηρίξει τὴ συμπεριφορὰ του ὀρθὰ ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον πέτραν τῶν ἐντολῶν τῆς. Εἶναι εὐκαιρία νὰ πάρει ὁ λαὸς μας ὁ κόσμος τὰ μηνύματα τῆς ὀλιγάρκειας, τῆς λιτότητας, τῆς αὐτάρκειας, τῆς τοποθέτησης ὁρίων, γεγονὸς ποῦ ἔχει ὅσο ποτὲ ἄλλοτε ἀγνοήσει ἡ ἐποχὴ μας.

Πάντα ἐπίκαιρη καὶ ἰδιαίτερα διδακτικὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ μας εἶναι ἡ περιγραφὴ τῶν πρώτων Χριστιανῶν καὶ τοῦ ὀρθοῦ τρόπου ζωῆς τους, ποῦ μᾶς διασώζει ἡ λεγόμενη Πρὸς Διόγνητον Ἐπιστολή, ἓνα κείμενο τοῦ β' αἰώνα. Οἱ Χριστιανοὶ ἀναφέρει ἡ ἐπιστολὴ κατοικοῦν καὶ ζοῦν μαζὶ μὲ ἄλλους ἀνθρώπους σὲ διάφορες πόλεις σ' ὅλη τὴ γῆ, ὅπου ὁ καθένας γεννήθηκε. Διακρίνονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἔνεκα τοῦ θαυμαστοῦ καὶ παράδοξου τρόπου ζωῆς τους. Καὶ τοῦτο, γιὰ τὸν ζοῦν διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτὰ ποῦ ὁ κόσμος ἔχει συνηθίσει καὶ θεωρεῖ ὡς φυσιολογικὰ καὶ δεδομένα. Ἐχουν συνειδητοποιήσει τὴν προσκαιρότητα αὐτῆς τῆς ζωῆς γι' αὐτὸ δὲν προσκολλῶνται στὰ πράγματα τοῦ κόσμου θερμωρῶντας τα ὡς μονιμα. Διαβιοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἔχουν «τὸ πολίτευμά τους ἐν οὐρανοῖς». Ὡς ὑλικοὶ ποῦ εἶναι τρῶνε, ἀλλὰ δὲν ἀπολυτοποιοῦν τὸ φαγητὸ καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Ὑπακούουν στοὺς ἰσχύοντες νόμους, ἀλλὰ μὲ τὴ διαγωγὴ τους νικοῦν καὶ ὑπερβαίνουν τοὺς νόμους. Πτωχεύουν καὶ πλουτίζουν πολλοὺς, στεροῦνται τὰ πάντα καὶ τελικὰ τὰ ἔχουν ὅλα μὲ ἀφθονία, γιὰ τὴν ἀγαποῦν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν ἐπιστολὴ του Πρὸς Τιμόθεον γράφει: «*Τοῖς*

πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι τὸ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν» (Α' Τιμ. 6,

17), Προτρέπει τὸν Τιμόθεο νὰ νοθετεῖ τοὺς πλουσίους τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς νὰ μὴν ὑπερηφανεύονται γι' αὐτὰ ποὺ ἔχουν, οὔτε νὰ ἐλπίζουν σὲ κάτι, ποὺ ἀγνοοῦν ἂν θὰ τὸ κατέχουν καὶ τὴν ἐπόμενη μέρα. Ἡ μόνη ἀκαταίσχυνη ἐλπίδα εἶναι πρὸς τὸν Θεόν, αὐτὸν ποὺ χορηγεῖ ὅλα τὰ ἀγαθὰ στοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλεῖο τοῦ παραδόξου τρόπου ζωῆς τῶν πρώτων Χριστιανῶν τοῦ ἐν πολλοῖς ἀκατανόητου ἀπὸ τοὺς ἀγευστοὺς τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Εἶναι τὸ μόνο φῶς ποὺ χαράζει μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀγωνίας τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ μόνη διέξοδος στὰ ἀδιέξοδα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς.

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ὅλης κατάστασης ἐπιτελεῖται ἀθόρυβα τὸ ἔργο σας. Ἐμεῖς μὲ τίς εὐλογίες σας θὰ εἴμαστε δίπλα σας, ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ σὲ ὅ,τι καὶ ὅσο μπορούμε.

Μέσα σ' αὐτὲς τίς συνθήκες καὶ τὴν κοινωνικὴ πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας ἡ Ἱερατικὴ μας Σχολή, συνεχίζουσα τὸν ἱστορικὸ τῆς ρόλο προσπαθεῖ μὲ τὸ ἔργο τῆς καὶ τὴν παιδεία ποὺ προσφέρει νὰ καταρτίσει τοὺς σπουδαστὲς τῆς κληρικῆς καὶ λαϊκῆς νὰ διακονήσουν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ὑπηρετήσουν τὸν ἄνθρωπο. Μὲ τὸ ὅλο ἀναλυτικὸ τῆς πρόγραμμα τῶν διαφόρων μαθημάτων καὶ τίς ποικίλες δραστηριότητες μὲ κορυφαία πράξη τὴν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐπεδίωξε τόσο τὴν γνωστικὴ κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν ὅσο καὶ τὴν πνευματικὴ τους καλλιέργεια.

Ἡ κοινή ζωή, ἡ κοινή τράπεζα ἡ ὕλική, ἀλλὰ προπάντων ἡ πνευματική, μὲ τὶς καθημερινές ἀκολουθίες τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου λειτουργοῦν ὡς τρόποι ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν μας μέσα στοῦλο πρόγραμμα τῆς Σχολῆς.

Σὲ ὅτι ἀφορᾷ στοῦ διδακτικὸ χρόνο φέτος δοκιμάσαμε μιὰ ἀλλαγὴ. Τὰ μαθήματα τοῦ ἀπογεύματος ἐντάχθηκαν στοῦ πρωῖνὸ ὠράριο. Τοῦτο κατέστη δυνατό ἀφοῦ μειώθηκαν οἱ διδακτικὲς περιόδοι κατὰ 5 λεπτά. Ἡ ἀλλαγὴ λειτούργησε πολὺ ἱκανοποιητικὰ. Ὁ ἀπογευματινὸς χρόνος χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν τέλεση τοῦ Ἑσπερινοῦ, γιὰ μελέτη καὶ ἄλλες δραστηριότητες.

Τὸ διδακτικὸ ἔργο τῆς Σχολῆς λειτούργησε μὲ τρία προγράμματα πολὺ ὀμαλά. Τὸ πρῶτο πρόγραμμα τὸ κανονικὸ, πού σκοπὸ ἔχει τὴν γλωσσικὴ τὴ Θεολογικὴ καὶ τὴ λειτουργικὴ κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν, παρακολούθησαν 25 σπουδαστές, 10 στὸν Κατώτερο Κύκλο σπουδῶν καὶ 15 στὸν Ἀνώτερο. Τὸ δεῦτερο πρόγραμμα ἦταν πιὸ ἐλεύθερο. Κάθε σπουδαστὴς παρακολουθοῦσε μαθήματα τῆς δικῆς του προτίμησης. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τὸ παρακολούθησαν 2 σπουδαστές πού προετοιμάζονταν γιὰ τὴ χειροτονία τους.

Τὸ τρίτο πρόγραμμα περιελάμβανε μόνο τὴ διδασκαλία τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας σὲ ἀλλόγλωσσους σπουδαστές πού προέρχονται ἀπὸ ἀδελφές Ἐκκλησίες. Σκοπὸς τοῦ προγράμματος εἶναι νὰ βοηθήσει τοὺς σπουδαστές αὐτοὺς νὰ παρακολουθήσουν κανονικὰ κατὰ τὸ ἐπόμενο σχολικὸ ἔτος τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους. Τὸ πρόγραμμα τὸ παρακολούθησαν δύο σπουδαστές ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καὶ δύο ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη τῆς Οὐγκάντας, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Προσπαθήσαμε νὰ τοὺς προσφέρουμε κάθε βοήθεια. Ἡ παρουσία

τους στη Σχολή μας έχει ιδιαίτερη σημασία. Φανερώνει την αλήθεια της Ἐκκλησίας, ὅτι εἶναι οἰκουμενική καὶ τὰ μέλη της οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ βάπτισμά μας «οἱ πολλοὶ ἐν σῶμα ἐσμέν» ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ γλώσσα, τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἐθνική μας καταγωγή. Μὲ πολὺ κόπο, καὶ ἐνθουσιασμό μαθαίνουν τὴ δική μας γλώσσα καὶ ἐτοιμάζονται νὰ ἐνταχθοῦν στὸν κληρο τῆς χώρας τους. Χαιρόμαστε νὰ ἀναφέρουμε πῶς οἱ φιλοξενούμενοι σπουδαστές προσαρμόστηκαν, ἀλλὰ καὶ οἱ δικοὶ μας σπουδαστές τοὺς ἀποδέκτηκαν, καὶ τοὺς ἀγάπησαν. Ζοῦν ὅλοι μέσα σ' ἓνα κλίμα ἐκκλησιαστικὸ χωρὶς κανένα πρόβλημα σχέσεων.

Ἡ ἐκπαίδευση τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς μας ἔχει ἓνα ἰδιαίτερο χαρακτήρα. Ἡ διαφορετικὴ ἡλικία, ἡ διαφορετικὴ μητρικὴ γλώσσα, τὸ διαφορετικὸ ἐπίπεδο μόρφωσης, ὁ μικρὸς ἀριθμὸς μαθητῶν κατὰ τάξη, καθορίζουν τὴν μέθοδο διδασκαλίας καὶ τὸν τρόπο προσέγγισής τους.

Προσπαθήσαμε νὰ βοηθήσουμε τὸν καθένα νὰ ἀναπτύξει τὶς προσωπικὲς του δυνατότητες. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸ βαθμὸ τῆς προσπάθειας, τῆς ἐπιμονῆς καὶ τὴν ἐργατικότητα τοῦ καθενὸς σπουδαστῆ. Ἀναβαθμίζουμε τὴν προσπάθειά μας συνεχῶς καὶ ταυτόχρονα αὐξάνουμε τὶς ἀπαιτήσεις μας. Ἡ ὠφέλεια ποὺ προκύπτει σύμφωνα μὲ κοινὴ διαπίστωση διδασκόντων καὶ διδασκομένων εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικὴ. Ἰδιαίτερα προσπαθοῦμε νὰ ἐνισχύσουμε τὸ μάθημα τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, συνδέοντας πάντοτε τὴν ἐκμάθησή του μὲ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ μας γλώσσα, τὴν Ἁγία Γραφή, τὴν Ὑμνολογία μας, τὰ πατερικὰ καὶ τὰ κείμενα τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας μας.

Ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὸ ἔργο τῆς Σχολῆς καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν σπουδαστῶν μας ἔχουν τὰ σεμινάρια καὶ οἱ ἐπιμορφωτικὲς διαλέξεις, Ἐπισκόπων, Καθηγητῶν καὶ διαφόρων ὁμιλητῶν ποὺ μᾶς

έπι-σκέπτονται. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου καὶ Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς Βασίλειο, τὸ Πανιερώτατο Μητροπολίτη Μόρφου Νεόφυτο, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κένυας Μακάριο, τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεσσαορίας Γρηγόριο, τὸν Ἀρχιμανδρίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος Γρηγόριο, τὸν πατέρα Ἀντώνιο Μουκιάπα ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Καμπάλας καὶ Οὐγκάντας, τοὺς καθηγητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομο Σταμούλη καὶ κ. Χαράλαμπο Ἀτματζίδη, τὸν Καθηγητὴ ὕμνο-γράφο τῆς Ἐκκλησίας κ. Χαράλαμπο Μπούσια καὶ τὸν φιλόλογο τέως ἐπι-θεωρητὴ κ. Χρίστο Κολιό, πού με τίς διαλέξεις τους ἐνίσχυσαν τὸ ἔργο τῆς Σχολῆς.

Ἐνα ἄλλο σημαντικό κεφάλαιο τῆς ζωῆς καὶ τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς εἶναι οἱ ἐκπαιδευτικὲς καὶ προσκυνηματικὲς ἐκδρομὲς, καὶ ἐπισκέψεις. Ἐπισκεφθῆκαμε μοναστήρια ἐκθέσεις εἰκόνων μουσεῖα καὶ γνωρίσαμε μνημεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης τοῦ τόπου μας.

Γιορτάζουμε σήμερα τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ χρόνου. Ἡ Σχολὴ λειτούργησε καὶ φέτος πολὺ ὁμαλά. Νιώθουμε χαρὰ γιατί ἔχουμε τὴν πεποίθηση πὼς πράξαμε ὅ,τι ἦταν δυνατό. Τὸ ἔργο μας συνδέεται, πάντα με δυσκολίες. Με τὴν πίστη καὶ τὴν ὑπομονὴ τῆς ἀγάπης ὅλα ἀντιμετωπίζονται. Ἡ προσπάθεια συνεχίζεται γιὰ περισσότερα. Ὁ Θεὸς πάντα εὐλογεῖ.

Ἐνθυμούμαστε ἀπόψε ὄλους ἐκείνους πού με ὁποιοδήποτε τρόπο συνέβαλαν στὴν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου πού ἀναφέραμε.

Ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν παραγόντων πού με ἀγάπη τὸ βοηθοῦν.

Οί Καθηγητές συνεργάστηκαν με ειλικρίνεια, με συναίσθηση ευθύνης, μέσα σ' ένα πνεύμα αλληλοκατανόησης και ενότητας. Άλλα και οι σπουδαστές με τη συνεργασία τους με τούς Καθηγητές και μεταξύ τους συνέβαλαν στη δημιουργία του ευχάριστου κλίματος, προϋπόθεση πολύ σημαντική για τη μόρφωσή τους. Όλους θερμά εύχαριστώ.

Τόν Γραμματέα της Σχολής, τόν Επιμελητή, τόν Υπεύθυνο της Βιβλιοθήκης και τó βοηθητικό προσωπικό θερμά εύχαριστώ για τήν συνεργασία τους.

Εύχαριστούμε και όλους έσας αγαπητοί γονεΐς και συγγενείς τών σπουδαστών και προσκεκλημένοι πού μās τιμάτε απόψε με τήν παρουσία σας.

Τόν Πρόεδρο της Έφορείας της Σχολής Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας - Αμμοχώστου κ. Βασίλειο και τὰ μέλη της, θερμά εύχαριστούμε για τήν φροντίδα πού καταβάλλουν, ώστε νά προωθεΐται τó έργο της Σχολής.

Τήν Πρεσβεία της Ελλάδας θερμά επίσης εύχαριστούμε για τήν μεγάλη δωρεά βιβλίων στη Βιβλιοθήκη μας.

Με βαθειά εύγνωμοσύνη εύχαριστούμε τήν Ίερά Μονή Κύκκου, τήν αδελφότητα και ιδιαίτερα τόν Ήγούμενό της Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο, για τó προσωπικό του ενδιαφέρον και για τήν οικονομική κάλυψη της λειτουργίας της Σχολής.

Όλως ιδιαίτέρως εύχαριστούμε έσας, Μακαριώτατε, και όλα τὰ μέλη της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας μας, για τó ενδιαφέρον και τήν

έμπιστοσύνη με την οποία μᾶς περιβάλλετε. Ἡ παρουσία σας στήν αποψινή τελετή φανερώνει αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πατρική σας ἀγάπη.

Ἀγαπητοὶ τελειόφοιτοι,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὴ καὶ ξεχωριστὴ γιὰ σᾶς. Μὲ δικές σας προσωπικὲς ἀλλὰ καὶ οἰκογενειακὲς προσπάθειες καὶ θυσίες μπορέσατε νὰ διεξέλθετε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαίδευσῆς σας στήν Ἱερατικὴ Σχολή. Ἕνας κύκλος ζωῆς κλείνει γιὰ σᾶς ἀπόψε καὶ βέβαια ἕνας νέος ἀρχίζει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ κοινὴ σας ζωὴ στὴ Σχολὴ καὶ ἡ καθημερινὴ μεταξὺ σας συναναστροφὴ ἦταν ἡ ἄλλη προσωπικὴ σας δοκιμασία μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία μάθατε νὰ συμβιώνετε, νὰ συνεργάζεστε, νὰ διακονεῖτε καὶ νὰ ἀποδέχεστε χωρὶς σχεδὸν κανένα πρόβλημα, ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Εἶμαστε βέβαιοι πὼς ἐνισχυμένοι καὶ πλουσιότεροι ἀποχωρεῖτε ἀπόψε ὄχι μόνο σὲ γνώσεις ἀλλὰ προπάντων σὲ βιώματα. Καὶ ἐμεῖς σ' αὐτὸ τὸν κόσμον, ὅπως προηγουμένως περιγράψαμε, με ἀγάπη σᾶς προπέμπουμε. Ἡ χρονικὴ συγκυρία εἶναι γιὰ ὅλους μας μιὰ μεγάλη πρόκληση. Τίθεται τὸ ἐρώτημα. Πὼς ὁ ἱερέας θὰ προσλάβει, ἀσφαλῶς με πολλὰς θυσίες, «*τούς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους*», τὰ θύματα τῆς ἀσθένειας, τοῦ διαζυγίου, τῆς φτώχειας, τῆς ἀνεργίας, τῶν ναρκωτικῶν γιὰ νὰ τὰ στηρίξει;

Μὲ τίς εὐλογίες τοῦ ἐπισκόπου σας νὰ βρεῖτε καὶ νὰ ἀξιοποιήσετε ὅλους ὅσοι θέλουν καὶ μποροῦν νὰ προσφέρουν στὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο τῆς παρηγορίας τοῦ πλησίον. Ὑπάρχουν στίς ἐνορίες πολλοὶ ἔτοιμοι καὶ

πρόθυμοι γι' αυτή τή διακονία, άνδρες και γυναίκες, μορφωμένοι και άμόρφωτοι όλων τών κοινωνικών τάξεων. Σ' αυτή τήν τεράστια προσπάθεια μή μείνετε, δέν πρέπει νά μείνετε μόνοι.

Ἡ Θεία Λειτουργία νά γίνεται τὸ κέντρο τῆς ζωῆς σας ὡς πρόσωπα καί ὡς ἐνορία. «Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω, τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω» (Ἰεζεκιήλ δ'.16). Ἔτσι σκιαγραφεῖ τὸ πρόσωπο τοῦ καλοῦ ποιμένος ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ. Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς καταστήσει μὲ τὴ χάρη τοῦ πνευματικοῦ ποιμένος, γιὰ νά κατεργαστεῖτε τὴν καθημερινότητα τοῦ κάθε ἐνορίτη σας μὲ τὴ βοήθειά Του, σὲ βασιλεία δική Του. Ἀναγνωρίστε τὴ μοναδικότητα τοῦ καθενός καὶ ἀγαπήστε τον ὅπως εἶναι.

Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν μας καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῆς δικαιοσύνης στὸν τόπο μας νά ἀποτελοῦν θερμὰ αἰτήματα στὶς προσευχὲς καὶ τὶς δεήσεις σας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ πολλὴ ἀγάπη σᾶς προπέμπουμε βέβαιοι ὅτι μὲ τὴ δίκη σας προσπάθεια καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ τὰ καταφέρετε. Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ μεγάλη χαρὰ τῆς ζωῆς σας. Σᾶς τὸ εὐχόμεσθε.

Ὁ Θεὸς μαζί σας.

Πρωτοπρεσβύτερος

Ἀντώνιος Καλογήρου